

ЩОДО ПІДГОТОВКИ ЗАКЛАДІВ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я ДО РОБОТИ В УМОВАХ АВТОНОМІЗАЦІЇ

Слабкий Г.О.¹, Скрип В.В.², Рогач І.М.², Качала Л.О.², Погоріляк Р.Ю.²

¹м. Київ, Україна, Український інститут стратегічних досліджень МОЗ України

²м. Ужгород, Ужгородський національний університет

Верховною Радою України прийнято за основу проект Закону України про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо удосконалення законодавства з питань діяльності закладів охорони здоров'я (реєстраційний № 2309а-д). Проектом даного Закону України визначено, що за організаційно-правовою формою заклади охорони здоров'я державної власності можуть утворюватися та існувати як казенні підприємства, а заклади охорони здоров'я комунальної власності можуть утворюватися та існувати як комунальні некомерційні підприємства. Таким чином проект названого Закону України визначає автономізацію закладів охорони здоров'я. Позитивним є те, що законопроект визначаються механізми створення та функціонування закладів охорони здоров'я в названій організаційно-правовій формі. Як показує попередній досвід, складним питанням у майбутньому буде прийняття місцевою владою рішень, щодо автономізації закладів охорони здоров'я. Не менш складним питанням є організація ефективної діяльності закладів охорони здоров'я в умовах їх автономізації. Як показують результати проведених досліджень, ні організатори охорони здоров'я, ні фінансово-економічні служби охорони здоров'я до роботи в нових умовах не готові. Проблемними є питання планування та використання коштів, організації роботи в договірних умовах, планування потужності лікарні та потреби в кадровому забезпеченні, раціональності використання ресурсів, забезпечення якості медичної допомоги належного рівня, співпраця з громадськістю при формуванні громадських рад. У зв'язку з цим стоїть питання термінової підготовки системи охорони здоров'я до роботи в нових фінансово-господарських умовах: розробка програм курсів тематичного удосконалення залежно від цільових груп навчання і навчально-методичного інструментарію. Але проблемою є наявність підготовленого викладацького складу. Тому ще однією задачею є підготовка викладачів вищих кафедр соціальної медицини та організації охорони здоров'я до такої діяльності.

ЩОДО ЕФЕКТИВНОСТІ ПІСЛЯОПЕРАЦІЙНОЇ РЕАБІЛІТАЦІЇ ХВОРИХ ОФТАЛЬМОЛОГІЧНОГО ПРОФІЛЮ

Слабкий Г.О.¹, Троянов Д.П.¹, Качала Л.О.²

¹ м. Київ, Україна, Український інститут стратегічних досліджень МОЗ України

²м. Ужгород, Ужгородський національний університет

Під наглядом у Київському міському центрі мікрохірургії ока знаходилося 400 пацієнтів, прооперованих у Центрі за період 2011–2013 років, які проживають у різних регіонах України, в тому числі 284 в містах та 116 – у сільській місцевості.

З числа прооперованих пацієнтів 77,0 % регулярно зверталися за місцем проживання до лікаря-офтальмолога, 65,6 % виконували всі призначення лікаря-спеціаліста, 25,6 % виконували частково рекомендації лікарів-спеціалістів, а 8,8 % їх не виконували. 13,25 %